

Marta Mathéu & Andreu
Gallén

—De les *Tonadillas* a la
cançó de “revista”

Petit Palau Cambra

Dilluns, 3 de març de 2025 – 19.30 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Marta Mathéu, soprano

Andreu Gallén, piano

Joan Maria Segura, dramaturgia i direcció
d'escena

Enric Granados (1867-1916)

De *Tonadillas en el estilo antiguo*

El majo tímido

El callejeo

El majo discreto

El tralalá y el punteado

Amor y odio

Manuel de Falla (1876-1946)

De *Siete canciones populares españolas*

Jota

El paño moruno

Canción

Seguidilla murciana

Polo

Amadeu Vives (1871-1932)

De *Canciones epigramáticas*

El retrato de Isabela

La presumida

Vicenç Quirós (1893-1969) – **Joan Misterio** (Joan Casas i Vila, 1886-1925)
Petons... petons (foxtrot *shimmy*)

Joan Viladomat (1885-1940) – **Joan Misterio**
Flor del vici (foxtrot)
Niní (polca)

Enric Clarà (1883-1941) – **Manuel Sugrañes** (n/d-1943)
“Fresquibilis sur mer”, de la revista *Not-yet*

Josep Esteve Albelda (1905-1980) – **Delfín Villán** (n/d-1939)
La vaselina

J. Casamoz (Joaquim Zamacois, 1894-1976)
– **Joan Misterio**
Jo vull ser ‘miss’

Albert Guinovart (1962) – **Manuel Vázquez Montalbán** (1939-2003)
Del musical *Flor de Nit*

Flor de nit

L'amor no és cec

Lock out matrimonial

Andreu Gallén (1987) – **David Pintó**
Codinasaltas (1977)
Si te'n vas

Astor Piazzolla (1921-1992) – Pino Solanas (1936-2020)

Vuelvo al Sur

Astor Piazzolla – Horacio Ferrer (1933-2014)

Chiquilín de Bacín

Carlos Gardel (1890-1935) – Alfredo Le Pera (1900-1935)

Volver

Vicente Salerno (1907-1974) – Héctor Remualdo Demattei (n/d)

Inolvidable

Richard Dannenberg (n/d)

Corazón loco

Aquest concert té una durada de 75 minuts, sense pausa.
La durada del concert és aproximada.

#cambra #concertsaccessibles

El concert d'avui s'emmarca en els actes de commemoració del 150è aniversari de naixement d'**Isabel Llorach i Dolsa**, mecenes i figura destacada de la cultura catalana del primer terç del segle XX a Barcelona.

Palau de la Música Catalana

Palau Òpera

24.10.24

Giuseppe riconosciuto
de Domènec Terradellas
—Vespres d'Arnadí
& Dani Espasa

28.04.25

Il Giustino de Vivaldi
—Accademia Bizantina
& Ottavio Dantone

14.05.25

Tamerlano de Händel
—Freiburger
Barockorchester
& René Jacobs

Palau Grans Veus

11.11.24

Philippe Jaroussky
& Jérôme Ducros

15.02.25

Serena Sáenz
& Vespres d'Arnadí

08.04.25

Diana Damrau, Jonas
Kaufmann & Helmut
Deutsch

09.05.25

Andrè Schuen
& Daniel Heide

Entrades a la venda a palaumusica.cat

Poema

Sarbatana d'amor

Càntut a tu,
quan vinc dels segles
i em faig carreu
de la pregària,
lliri ignorat, sol furtiu,
bes nascut de l'alimària.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Ha tornat
la flama trobadora,
aquí, de cop,
perquè el temps
és un cercle de seda
que marca el pas del sol
i l'acull de genolls,
per abeurar-s'hi.

Càntut a la vida i dic
l'espurna de la cançoneta,
quan balla el rodamon
de flauta i violí.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Càntut a tu i et duc arreu.
I les esquelles diuen
la cançó que escampa
el goig diví de fer-se nom.
I així, de cop,
tot se'n va i tot retorna
pel tímid corriol
que mena a tu.

Sona flabiol!
Corre, dansa,
vine a la vora!

Meravellada
canta la fada,
l' enamorada
del fetiller.

Lluís Calvo

Del llibre *Centaures i rossinyols*.

La Pobla de Farnals: Edicions del Buc, 2023.

Comentari

De les *tonadillas* a la cançó de “revista”

Desenfadat, híbrid i centrat en un repertori picaresc i lleuger, aquest programa ens passeja per un ventall estilístic que va de les cançons espanyoles de Manuel de Falla als tangos de Piazzolla, Gardel i Le Pera; dels cuplets del Paral·lel dels anys vint als musicals d'Albert Guinovart. Una proposta de generosa extensió que s'articula en tres blocs, el primer dels quals, el més clàssic, ens ofereix una selecció de pàgines de la gran literatura vocal espanyola.

D'inspiració goyesca i impregnades del mateix tarannà que el gènere que els dona nom –cançons picaresques interpretades per dones als escenaris teatrals del segle XVIII–, les *Tonadillas en el estilo antiguo* (1913-1914) d'Enric Granados evidencien l'interès de l'autor per la música popular, igual que les *Siete canciones populares españolas* (1914), en les quals Manuel de Falla adaptà per a veu i piano peces pròpies del folklore de diferents regions d'Espanya. Per la seva banda, les *Canciones epigramáticas* (1915) d'Amadeu Vives, també de caràcter satíric i dedicades a la cupletista i actriu còmica Amalia de Isaura, expressen la voluntat de l'autor de renovar la cançó de concert espanyola a partir del cuplet.

Així, aquest gènere que acabava d'arribar al país procedent de França, esdevé protagonista absolut del segon bloc de la programació; cançons lleugeres i plenes d'humor que ens traslladen als teatres del Paral·lel. Entre les quals alguns dels clàssics sortits de l'enginy poètic de Joan Misterio, pseudònim de l'escriptor Joan Casas i Vila, introductor de la llengua catalana en el món del cuplet, amb títols com *Petons... petons*, *Flor del vici*, *Niní* o *Jo vull ser 'miss'*, o pàgines de revista, com “Fresquibilis sur mer”, de l'espectacle *Not-yet*, que es podia veure al desaparegut teatre Cómico. La proposta desemboca en creacions de factura recent, com són algunes de les pàgines del musical *Flor de Nit* d'Albert Guinovart i Manuel Vázquez Montalbán, també estrenat en un escenari de la mateixa avinguda, el Teatre Victòria, el 1992.

En contrast, l'últim bloc ens endinsa en els sentiments més tràgics de tangos i boleros amb algunes de les grans creacions d'Astor Piazzolla –*Vuelvo al Sur*– i del tàndem format per Carlos Gardel i Alfredo Le Pera –*Volver*–, que al costat de l'immortal *Corazón loco*, que popularitzà durant els anys quaranta Antonio Machín, completen aquesta gran trobada entre el món vocal clàssic i el popular. El mateix tipus de trobades que tenien lloc a casa de la mecenes barcelonina Isabel Llorach i Dolsa (1874-1954), a qui està dedicat el concert; una dona culta i lliure que feia seure a la seva taula tots els grans artistes de l'època. Entre ells, el mateix Carlos Gardel.

Ana María Dávila, periodista musical

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Biografies

Marta Mathéu, soprano

©Michal Novak

“La seva veu ha trobat uns colors, uns matisos i una potència que la situen definitivament com un referent del cant líric al nostre país”
(«ABC»)

“Una personalitat interpretativa innegable que li ha suposat infinitat d’èxits en la seva trajectòria” («Scherzo»)

“Una veu flexible i poderosa” («El Periódico»)

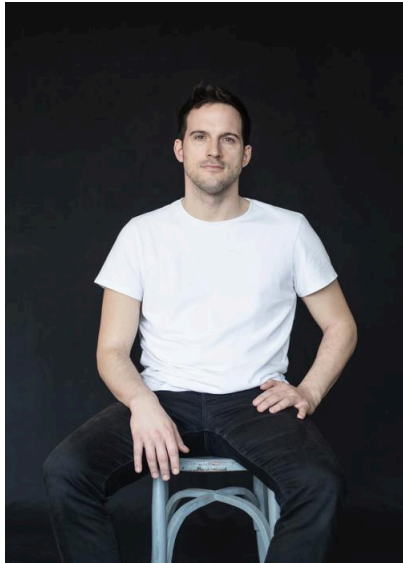
Marta Mathéu s’ha situat en els últims anys com una de les veus líriques de referència. Aborda amb naturalitat i solvència el repertori d’òpera, lied i oratori, els tres pilars fonamentals de la seva carrera. La seva creixent presència en els escenaris operístics l’ha dut a encarnar personatges tan diferents com Norma (Liceu, 2022) i Berta (*Il barbiere di Siviglia*, Menorca, 2021). Entre els rols del seu repertori s’hi troben la Contessa de *Le nozze di Figaro*, Donna Anna (*Don Giovanni*), Liù (*Turandot*) i Mimì (*La Bohème*).

Són celebrades les seves interpretacions de Bach sota la direcció de Jordi Savall en diferents escenaris europeus (entre els quals, la Philharmonie de París). Ha cantat amb veus com Javier Camarena, Sondra Radvanovsky i Ludovic Tézier, i en el camp simfònic i l'oratori ha actuat amb directors de la talla de Gustavo Dudamel, Victor Pablo Pérez, Rinaldo Alessandrini, Antoni Ros Marbà, Neville Marriner i Fabio Biondi.

Com a intèrpret de música espanyola ha estat premiat l'enregistrament que va fer en el paper protagonista (Francina) de la *Cançó d'amor i de guerra* de Rafael Martínez Valls, el primer complet des del que va protagonitzar Montserrat Caballé el 1974.

Formada amb Ana Luisa Chova, Montserrat Caballé, Elena Obraztsova i Wolfram Rieger, ha cantat en alguns dels escenaris més destacats del món, incloent-hi el Palau de la Música Catalana, el Teatro Real, el Liceu de Barcelona, la Philharmonie de París i el Concertgebouw d'Amsterdam. En el Concurs Tenor Viñas va ser guardonada per les seves interpretacions de Mozart. A més, ha estat premiada per Juventudes Musicales de España i en els concursos internacionals Manuel Ausensi i Montserrat Caballé (Premi del Públic). Mathéu ha dut a terme diversos enregistraments i és professora de cant al Conservatori del Liceu des de l'any 2014.

Andreu Gallén, piano

Pianista, director musical i compositor nascut a Barcelona, l'any 2011 acabà el grau superior de piano a l'ESMUC obtenint matrícula d'honor en el projecte final amb la interpretació de les *Variacions Goldberg* de Johann Sebastian Bach. Posteriorment realitzà estudis de postgrau a Alcalá de Henares (piano) i a Brussel·les (lied) i un màster de composició de bandes sonores. També s'ha format en cant i direcció d'orquestra.

Professionalment desenvolupa una gran i extensa carrera en les arts escèniques com a director musical, compositor i pianista, tot formant part de més d'una vintena de projectes, entre els quals destaquen: *Chicago*; *L'alegria que passa*; *Cantando bajo la lluvia*; *La jaula de las locas*; *Maremar*; *Cabaret*; *Requiem for evita*; *Scaramouche*; *Mar i cel*; *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré*; *La vampira del Raval*... En l'àmbit operístic ha participat en *Wow!*; *L'eclipsi*; *Après moi, le déluge*; *La cuina de Rossini*, i ha compost la microòpera *Nala* per al Gran Teatre del Liceu i el seu cicle Òh!Pera.

Ha estat guardonat dues vegades amb el Premi Butaca a la millor composició musical: l'any 2022 per *T'estimo si he begut* i l'any 2023 per *L'alegria que passa*. També ha rebut el Premi de la Crítica per la composició de *L'alegria que passa*, musical que ha estat premiat en diverses categories de diferents guardons, com els Premis Butaca, Premis de la Crítica i els Premis Teatre Barcelona.

Joan Maria Segura, dramaturgia i direcció d'escena

Diplomat en magisteri per la Universitat Autònoma de Barcelona, llicenciat en direcció i dramaturgia per l'Institut del Teatre de Barcelona, ha estudiat interpretació, cant i dansa a diferents escoles de Barcelona i Madrid.

Actualment és director resident del musical *Gypsy*, dirigit per Antonio Banderas. Ha estat també director adjunt i director resident dels musicals *La jaula de las locas* i *Cantando bajo la lluvia*, dirigides per Àngel Llàcer i Manu Guix, i director escènic de la companyia de teatre musical Egos Teatre del 2007 al 2013.

Com a docent ha treballat a les escoles superiors d'art dramàtic Eòlia i Institut del Teatre fent de professor d'interpretació i dirigint el taller de quart curs de musical amb *El temps de Planck* de Sergi Belbel i Òscar Roig (Teatre Estudi), *Rent* de Jonathan Larson, *El coronel ocell/Songs for a new world* de Hristo Boitxev-J.R. Brown, *Urinetown* de Mark Hollmann i Greg Kotis (Teatre Ovidi Montllor), *La comèdia dels errors* de Shakespeare-Rodgers-Hart, *Passing strange* de Mark Stewart (Teatre Estudi), *Cabaret* de Masteroff-Kander-Ebb (Teatre Estudi), *Company* de Sondheim-Furth (Scanner) i *Pippin* de Schwartz-Hirso.

Ha dirigit *Pes mort* d'Anna Maria Ricart (La Planeta), *Les bones intencions* de Marc Artigau (Espai Brossa), *Gala Catalunya aixeca el teló 2022* (Gran Teatre del Liceu), *No cal anar a l'Havana* de Marc Artigau (Teatre La Gleva), *Les variacions Bildelberg* d'Oriol Grau (Sala Trono), *Troia* de Cor de Teatre (Teatre Nacional de Catalunya), *Una habitació buida* de Marc Artigau i Clara Peya (Teatre Eòlia), *Cabareta* (Finalista Max 2018) de Maria Molins i Bárbara Granados (Espai Lliure-Sala Muntaner), *You say tomato* de Joan Yago (Sala Trono-Sala Muntaner), *Estranha forma de vida amb textos de Fernando Pessoa* (El Maldà), *Boges* de José Pascual Abellán (Sala Muntaner), *Lo tuyo y lo mío* (Teatre Capitol), *El crim de Lord Arthur Savile* d'Egos Teatre (Teatre Nacional de Catalunya), espectacle pel qual ha estat nominat com a millor director d'escena als Premios de Teatro Musical 2011-12 i als Broadwayworld Spain 2011-12, *Udol* de Marilia Samper i Q-Ars Teatre (Teatre Lliure, Grec Festival), *Contra el progrés* d'Esteve Soler-Teatre Al Detall (Sala Beckett), *El somni d'una nit d'estiu* de W. Shakespeare-Parking Shakespeare, *Killer* de Guillem Clua i Xavier Mestres (Sala Muntaner), *La casa sota la sorra* d'Egos Teatre (Teatre Nacional de Catalunya), *Ruddigore o la nissaga maleïda*, d'Egos Teatre (Versus Teatre), espectacle pel qual va ser nominat com a millor director d'escena als Premios Gran Vía de Teatro Musical 2007-08.

Ha fet de coreògraf en diversos espectacles: *Concert de Sant Esteve del Palau de la Música 2016*, dirigit per March Rosich; *T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré*, dirigit per Elisenda Roca; *Concha, yo lo que quiero es bailar*, dirigit per Josep Maria Pou; *La dona vinguda del futur* de Marc Rosich; videoclip *Ara i aquí*, de la cantant Beth (direcció Lyona); a molts espectacles de Q-Ars Teatre, així com la *Gala Catalunya aixeca el teló* (2014-15) i la *Gala dels Goya 2013*, entre d'altres.

Ha dirigit també espectacles per a públic familiar: *Trencanous jazz* (Gran Teatre del Liceu); *La motxilla de l'Ada*, que va ser Premi de la Crítica 2022 (Mostra d'Igualada); *La nena dels pardals* de Jordi Palet amb Teatre Al Detall (Sat-TNC), Premi Butaca 2018, Premi de la Crítica 2017, Premi Enderrock i Premi Mostra d'Igualada; *L'endrapasomnis* de Jordi Palet amb Teatre Al Detall (Mostra d'Igualada), Premi de la Crítica 2015; *Històries elèctriques* (L'Auditori); *El planeta Lares* de Daniela Feixa amb Q-Ars Teatre (La Seca); *Llepafils* de Jordi Palet amb Teatre al Detall (Jove Teatre Regina); *En Joan sense por*, d'Egos Petits, premi com a millor espectacle de la Mostra d'Igualada; *That's a musical*, i *Vols viatjar amb mi* (CaixaForum).

Textos

Enric Granados (1867-1916)

De Tonadillas en el estilo antiguo

Textos de Fernando Periquet (1873-1940)

El majo tímido

*Llega a mi reja y me mira
por la noche un majo
que, en cuanto me ve y suspira,
se va calle abajo.
¡Ay qué tío más tardío!
¡Si así se pasa la vida estoy
divertida!*

El callejeo

*Dos horas ha que callejeo
pero no veo, nerviosa,
ya sin calma,
al que le di confiada el alma.
No vi hombre jamás
que mintiera más
que el majo que hoy me engaña,
mas no le ha de valer,
pues siempre fui mujer de maña
y si es menester
correré sin parar tras él
entera España.*

El majo discreto

*Dicen que mi majo es feo.
Es posible que sí que lo sea,
que amor es deseo
que ciega y marea.
Ha tiempo que sé
que quien ama no ve.*

*Mas si no es mi majo un hombre
que por lindo descuelle y asombre,
en cambio es discreto
y guarda un secreto
que yo posé en él
sabiendo que es fiel.*

*¿Cuál es el secreto
que el majo guardó?
Sería indiscreto
contarlo yo.
No poco trabajo costara saber
secretos de un majo con una mujer.
Nació en Lavapiés.
¡Eh!, ¡eh!
¡Es un majo, un majo es!*

El tralalá y el punteado

*Es en balde, majo mío, que sigas hablando
porque hay cosas que contesto yo siempre cantando:
tra la la...
Por más que preguntes tanto:
tra la la...
En mí no causas quebranto
ni yo he de salir de mi canto:
tra la la...*

Amor y odio

*Pensé que yo sabría
ocultar la pena mía,
que por estar en lo profundo
no alcanzara a ver el mundo
este amor callado
que un majo malvado
en mi alma encendió.*

*Y no fue así,
porque él vislumbró
el pesar oculto en mí,
pero fue en vano
que vislumbrara
pues el villano
mostrose ajeno
de que le amara.*

*Y esta es la pena
que sufro ahora:
sentir mi alma
llena de amor
por quien me olvida
sin que una luz
alentadora
surja en las sombras
de mi vida.*

Manuel de Falla (1876-1946)

De Siete canciones populares españolas

Jota

*Dicen que no nos queremos
porque no nos ven hablar;
a tu corazón y al mío
se lo pueden preguntar.*

*Ya me despido de ti,
de tu casa y tu ventana,
y aunque no quiera tu madre,
adiós, niña, hasta mañana.
Aunque no quiera tu madre...*

El paño moruno

*Al paño fino, en la tienda,
una mancha le cayó;
por menos precio se vende,
porque perdió su valor.
¡Ay!*

Amadeu Vives (1871-1932)

De Canciones epigramáticas

El retrato de Isabela

Text anònim

*Óyeme tu retrato,
niña Isabela,
salvo ser justo,
salvo ser propio,
salvo que hiela.*

*Linda mata de pelo
peina tu mano,
salvo ser poco,
salvo ser corto,
salvo ser cano.*

*Con la luz de tus ojos
a todos pierdes,
salvo que lloran,
salvo ser bizcos,
salvo ser verdes.*

*Con tu boca preciosa
nada compite,
salvo ser grande,
salvo ser belfa,
salvo que pide.*

*Es tu nariz florero
de fino aroma,
salvo ser fea,
salvo ser ancha,
salvo ser roma.*

*Tus dientes son alhajas
de fino engarce,
salvo ser pocos,
salvo ser negros,
salvo ser grandes.*

*Tu cintura embellece
tu linda facha,
salvo que dobla,
salvo que tuerce,
salvo que agacha.*

*Y el amor que te tengo
me desconsuela,
porque eres falsa,
como tu madre,
como tu abuela.*

*Este es tu fiel retrato,
niña Isabela.*

La presumida

Text de Sinesio Delgado (1859-1928)

*Bautizada en San Andrés,
tanta sal el cura echó,
que del Rastro a Lavapiés
nadie campa más que yo.*

*Y por culpa de la sal
se perdieron más de mil,
que no hay moza más cabal
en los bailes de candil.*

*Al majo más majo
le pincho y le rajo;
si es hembra de rumbo,
la agarro y la tumbo,
y estando debajo
la azoto y la zumbo.*

*Que ya saben por acá
que Bastiana es siempre así,
y contesta a un “¡alto allá!”
con un “¡qué se me da a mí!”.*

*Mi cortejo quiere ser
un usía muy formal,
que de mí pretende hacer
una dama principal.*

*Yo le doy conversación
y le engaño con el fin
de tratar a un señorón
con la punta del chapín.*

*Que al ir por la calle
luciendo mi talle,
las capas se tienden,
los ojos se encienden,
y en estos madroños
las almas se prenden.*

*Pero ¿quién me prenderá
si yo siempre me escurrí
contestando a un “¡alto allá!”
con un “¡qué se me da a mí!”?*

Vicenç Quirós (1893-1969) – Joan Misterio (Joan Casas i Vila 1886-1925) *Petons... petons*

Hi ha petons molt diferents
d'esperits ben oposats,
petons freds, petons ardents
i petons enverinats.

Quan les nostres dames de visita es troben,
és costum que es besin sols de compliment
doncs ho fan forçades,
en deixar-se, proven començant dels trajos el retallament.

Jo vull que uns llavis experts i ben sabis besant
els meus arborin amb fe constant.

Mon cor reclama
l'encesa flama de l'amor
la flama roja
que em torna boja
sentint sorpresa, dels petons, l'ardor.

Al fillet idolatrat
fa la mare un dolç petó,
és un bes de castedat
ple de joia i d'il·lusió.
Quan a l'altar un nuvi porta l'estimada,
un petó la mare d'ella al jove fa,
bo i posant el gendre cara resignada,
perquè la senyora té de soportar.

Quan es fa per interès,
quan es ven un fals petó,
aleshores és un bes
maleït de perversió.
Però els petons que, amb ànsia, l'ànima desitja
són aquells que es roben molt discretament
i un promès tan apte m'ha tocat, per ditxa,
que me'ls roba sempre que es distreu la gent.

Joan Viladomat (1885-1940) – Joan Misterio

Flor del vici

Vaig tenir un amor
que el fatal motiu va ser
del meu dolor;
era un home a qui als vint anys
vaig estimar,
prô m'abandonà
fals i traïdor.

Des d'aquell instant
vaig trobar-me sol
al món amb un infant
i per ell caiguí envilida,
del vici en el parany,
amb l'ànima ferida
pel desengany.

Soc flor del vici,
trista rosa desfullada,
que en rodar pel precipici
per tothom és trepitjada.
I és l'alegria
que fingeixo amb ironía
la careta del dolor
que em trenca el cor.

Niní

*Niní, llamar suelen así
a Nicolás Simón,
que es el varón menos varón que vi.
Es él un pérfido doncel
tan líli, que detrás de la mujer no va jamás,
el muy infiel.
Las hembras no son su afición,
ni santos de su devoción.
Niní no corta, es la verdad.
Niní ni pincha en realidad.*

*Muy gentil y estético
es su contorno de biscuí
y está patético con su mirar magnético, Niní.
Es su porte válido
para ejercer de maniquí
y un rostro escuálido lo más pálido
que yo vi es el de Niní. ¡Sí!*

*Corsé yo juraría que
lo lleva el muy pillín
y que se da en la tez,
carmin se ve Simón,
con mucha presunción,
de ligas un buen par con sendos lazos
suele usar muy coquetón.
No hay duda que es un pollo bien
que tiene el cutis de satén
y da brinquitos al andar
con chic y gracia singular.*

**Enric Clarà 1883-1941 – Manuel
Sugrañes (n/d-1943)**

“Fresquibilis sur mer”, de la revista *Not-yet*

*La mar está fresquibiris, fresquibiris, fresquibiris.
Y da mucho gustibiris, gustibiris nadar
si se sabe el truquibiris, truquibiris, truquibiris
el truco tan sencillo de flotar.*

*¡Ay!, nos mecen las olibiris olibiris, olibiris
y en ello está el pusibilis pusibilis ¿verdad?
Pues buscan las cosquibilis, cosquibilis, cosquibilis
y da la sensación de acariciar.*

*Nos gusta el mar como a los peces.
Sirenas somos de mayor.
Y allí en la playa muchas veces
bailar solemos un foxtrox.*

*Las nadadoras en la playa
son muy difícil de pescar.
Y al mejor pez dan tres y raya
sabiendo bucear.*

*La mar está fresquibiris, fresquibiris, fresquibiris.
Y da mucho gustibiris, gustibiris nadar
si se sabe el truquibiris, truquibiris, truquibiris
el truco tan sencillo de flotar.*

*Aaaay nos mecen las olibiris, olibiris, olibiris.
Y en ello está el pusibilis pusibilis ¿verdad?
Pues buscan las cosquibilis, cosquibilis, cosquibilis
y da la sensación de acariciar.*

*Os gustan las cosquibilis, cosquibilis, cosquibilis
y da la sensación de acariciar.*

**Josep Esteve Albelda (1905-1980) – Delfín
Villán (n/d-1939)**

La vaselina

*Estoy muy sobresaltada
porque ya se acerca el día
que del brazo de mi novio
entraré en la vicaría.
Ya me han encargado el traje
que es de encaje y seda fina
y mamá para ir de viaje
me ha comprado vaselina.
Todos aseguran que medida tal
es muy conveniente para no andar mal.*

*Pero soy tan inocente
que no acierto a comprender
para qué es la vaselina
ni en que sitio la pondré.
Si usted ya lo sabe
me puede explicar
si el día de la boda
la tengo que usar.
Aseguran mis amigas
las viuditas y casadas.*

J. Casamoz (Joaquim Zamacois, 1894-1976)
– **Joan Misterio**
Jo vull ser “miss”

Jo he fugit de Vilafàstics
un poblet de mala mort
i he vingut a Barcelona
a provar si aquí faig sort.
Jo diré que soc anglesa,
vàries cases buscaré
per ser *miss* acompanyanta
de les senyoretetes bé.
Perquè soc eixerida, com hi ha món,
ja he après l'enraonar d'allà a London.

(Recitat damunt la música)
Com que soc molt llesta en un tres i no res
ja he après *vàries* paraules en *inglès*.

Jo vui ser *miss, miss, miss*
parlar l'*inglès, yes, yes*
i fer la *dandy* que a mi em serveix.
Quin compromís, *miss, miss*
si algún pagès, *yes, yes,*
de Vilafàstics em descobreix.

Tinc d'inglesa ben bé el *tipo,*
talment semblo de London
sèria i molt encarcarada
tota *tiessa* vaig pel món.
Per semblar una *miss* de veres
m'he comprat impertinents,
i aquest barret que porto
és *inglès* i no l'entens.
És el *colmo* fer d'inglesa quan jo sé
que el meu pare d'allò més *inglesos* té.

*“Un gentleman bolchavich i una lady Sambois
fair o cloc tea sanvich and bifgec of patalos.”*

Jo vui ser *miss, miss, miss...*

Després de dinar el diumenge,
vaig anar al moll, a les tres,
bo i veient allà a un *marino*
que el vaig prendre per *inglès*.
Jo li deia: *“Tennis, mister,
and sender”* i em contestà:
–No tinc mistos per a encendre,
que he deixat jo de fumar.
Jo que em creia que era *inglès*, va resultar
que ni el Noi de Tona n'és més català.

*“Inglis en slipin car, amb smokin els veig jo
gentlemans que han portat perquè esmokin mocador.”*

Jo vui ser *miss, miss, miss...*

**Albert Guinovart (1962) – Manuel
Vázquez Montalbán (1939-2003)**
Del musical *Flor de Nit*

Flor de Nit

Quan ve la nit, sota la lluna blanca
totes les flors a contracor es tanquen
quan ve la nit, sota la lluna blanca
sols una flor s'obre de sobte i canta,
soc Flor de Nit, sota la lluna canto
soc Flor de Nit, de dia tot són penes
quan ve la nit, a la ciutat d'ivori
surten els gats i cauen les caretes
surto al carrer sota la llum de bombetes celestes
i soc com tu, ciutat del desig, ciutat de la memòria
blanca de dia, blanca de dia i de nit, vermella

L'amor no és cec

L'amor no és cec, l'amor és borní
amb un ull diu que sí, amb l'altre diu que no.
Conec la història d'una bona noia
que deia "Sí" quan volia dir "No".
Deia estimar, estimar amb l'ull tancat,
a un xicotàs molt ben plantat,
però amb l'ull obert deixava fer
a un cavaller ric i cultivat.

'Lock out' matrimonial

*Yo le conocí en un mitin de la Villa de Madrid
era guapo y altanero y también era albañil.
Y en pos de sus ideales él me quiso compartir
con las fuerzas laborales todos hijos de Lenin.*

*Un retrato de Krupskaja tiene puesto en la pared
frente a uno de Pestaña que la mira de través.
Vendrá pronto el comunismo él me dice con pasión
y me "tié" tan expropiada que no tengo camión.*

*Él me dice con cinismo: "Si no tienes camión
no te apures, da lo mismo para darse el revolcón".
Yo le digo: "Mira Gorki que el trabajo es consagrao
y si tú me descamisas yo te declaro el lock out".*

Lock out, lock out, lock out *matrimonial*,
Lock out, lock out, lock out *matrimonial*,
y si tú me descamisas yo te declaro el lock out.

**Andreu Gallén (1987)- David Pintó
Codinasaltas (1977)**

Si te'n vas

Si te'n vas
què faré?
Si te'n vas,
no en sabré.
No podré.

Ja saps que jo t'estimo...
Però quan m'han ferit...
Faig por.
Saps de què soc capaç, oi?

Puc gastar
molts diners.
Puc tenir
molts amants.

Si te'n vas
puc ser dolenta.
Oi que ho saps, amor?
Jo faré
del teu món
un calvari.

Si t'escapes
sabré
com fer-te mal.
Si te'n vas.

**Astor Piazzolla (1921-1992) – Pino
Solanas (1936-2020)**

Vuelvo al Sur

*Vuelvo al Sur, como se vuelve siempre al amor,
vuelvo a vos, con mi deseo, con mi temor.
Llevo el Sur, como un destino del corazón,
soy del Sur, como los aires del bandoneón.*

*Sueño el Sur, inmensa luna, cielo al revés,
busco el Sur, el tiempo abierto, y su después.
Quiero al Sur, su buena gente, su dignidad,
siento el Sur, como tu cuerpo en la intimidad.*

Te quiero Sur, Sur, te quiero.

*Vuelvo al Sur, como se vuelve siempre al amor,
vuelvo a vos, con mi deseo, con mi temor.
Quiero al Sur, su buena gente, su dignidad,
siento el Sur, como tu cuerpo en la intimidad.*

*Vuelvo al Sur,
llevo el Sur,
te quiero Sur...*

Astor Piazzolla – Horacio Ferrer (1933-2014)

Chiquilín de Bacín

*Por las noches, cara sucia
de angelito con bluyín
vende rosas por las mesas
del boliche de Bachín
si la luna brilla
sobre la parrilla
come luna y pan de hollín.*

*Cada día en su tristeza
que no quiere amanecer
lo madruga un seis de enero
con la estrella del revés
y tres reyes gatos
roban sus zapatos
uno izquierdo y el otro también.*

*Chiquilín
dame un ramo de voz
así salgo a vender
mis vergüenzas en flor
baleáme con tres rosas
que duelan a cuenta
del hambre que no te entendí.*

Chiquilín
cuando el sol pone a los pibes
delantales de aprender
él aprende cuánto cero
le quedaba por saber
y a su madre mira
yira que te yira,
pero no la quiere ver.

Cada día, en la basura
con un pan y un tallarin
se fabrica un barrilete
para irse y sigue aquí
es un hombre extraño
niño de mil años
que por dentro le enreda el piolín.

Chiquilín
dame un ramo de voz
así salgo a vender
mis vergüenzas en flor
baleáme con tres rosas
que duelan a cuenta
del hambre que no te entendí
chiquilín de Bachín.

Carlos Gardel (1890-1935) – Alfredo Le Pera (1900-1935)

Volver

Yo adivino el parpadeo
de las luces que a lo lejos
van marcando mi retorno
son las mismas que alumbraron
con sus pálidos reflejos
hondas horas de dolor

*y aunque no quise el regreso
siempre se vuelve al primer amor
la vieja calle donde le cobijo
tuya es su vida, tuyo es su querer
bajo el burlón mirar de las estrellas
que con indiferencia
hoy me ven volver.*

Volver

*con la frente marchita
las nieves del tiempo platearon mi sien.*

Sentir

*que es un soplo la vida
que veinte años no es nada
que febril la mirada
errante en las sombras, te busca y te nombra.*

Vivir

*con el alma aferrada
a un dulce recuerdo que lloro otra vez.*

*Tengo miedo del encuentro
con el pasado que vuelve
a enfrentarse con mi vida
tengo miedo de las noches
que pobladas de recuerdos
encadenen mi soñar*

*pero el viajero que huye
tarde o temprano detiene su andar
y aunque el olvido que todo destruye
haya matado mi vieja ilusión
guardo escondida una esperanza humilde
que es toda la fortuna de mi corazón.*

Volver

*con la frente marchita
las nieves del tiempo platearon mi sien.*

Sentir

*que es un soplo la vida
que veinte años no es nada
que febril la mirada
errante en las sombras, te busca y te nombra.*

*Vivir
con el alma aferrada
a un dulce recuerdo que lloro otra vez.*

**Vicente Salerno (1907-1974) – Héctor
Remualdo Demattei (n/d)**

Inolvidable

*En la vida hay amores
que nunca pueden olvidarse
imborrables momentos
que siempre guarda el corazón.*

*Pero aquello que un día
nos hizo temblar de alegría
es mentira que hoy pueda olvidarse
con un nuevo amor.*

*He besado otras bocas
buscando nuevas ansiedades
y otros brazos extraños me estrechan
llenos de emoción.*

*Pero solo consiguen hacerme
recordar los tuyos
que inolvidablemente vivirán en mí.*

Richard Dannenberg (n/d)

Corazón loco

*No te puedo comprender,
corazón loco,
no te puedo comprender
y ellas tampoco.*

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dijous, 24.04.25 – 19.30 h

Petit Palau

Lotte Lenya: de Viena a Hollywood

Mireia Tarragó, soprano

Victoria Guerrero, piano

G. Mahler: “Scheiden und Meiden”, “Rheinlegendchen” i
“Ablösung im Sommer”, de *Des Knaben Wunderhorn*

A. Mahler: *Fünf Lieder*

D. Pejačević: *Zwei Schmetterlinglieder*, op. 52; “Traut erst
Blauveilchen”, de *Sieben Lieder*, op. 23

A. Schönberg: “Einfaltiges Lied”, “Der genugsame Liebhaber”,
“Gigerlette” i “Mahnung”, de *Brettli Lieder*

H. Eisler: “An den kleinen Radioapparat”, “Speisekammer 1942”,
“Über den Selbstmord”, “Hotelzimmer 1942”, “Die Stadt ist nach
den Engeln genannt” i “Diese Stadt hat mich belehrt”,
de *Hollywooder Liederbuch*

K. Weil: *Nanna's Lied* i *Der Abschiedsbrief*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mecenes col·laboradors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

AENA – Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimenó – Juan Manuel Soler Pujol – Joan Uriach Marsal – Manel Vallet Garriga

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Zacaries Benamiar – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Pepita Izquierdo Giralt – Joan Oller i Cuartero – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

